

Nr. _____ van het arrest

Nr. **396** Corr. Folio

Nr. **2009 CV 270** van het parket.

Nr. _____ van de griffie

ARREST

Het Hof van Beroep te Brussel, 15de kamer,
zitting houdend in strafzaken, wijst het volgende arrest :

Wordt opgeroepen de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE en van :

vertegenwoordigd door het college van
burgemeester en schepenen, met kantoren te

burgerlijke partij,
vertegenwoordigd door meester _____, advocaat aan de
balie van _____

tegen :

wonende te _____ geboren te _____ op _____

beklaagde,
vertegenwoordigd door meester _____, advocaat aan de balie van _____

Beklaagd te:

In de periode van 1 januari 2001 tot 28 februari 2003

A. Op de percelen gelegen te gekadastreerd
voorheen gekend onder met een oppervlakte van ongeveer 40
are, eigendom van
bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, par.1, 146, 1°, 147, 148, 149 en 204 van het
decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999,
hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de
vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergun-
ning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen
, werken of wijzigingen, zoals bepaald bij artikel 99 te hebben uitgevoerd, voort-
gezet of instandgehouden, in casu:
het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van dit perceel voor het opslaan
van allerhande materialen, materieel of afval (99, par.1, 5° a Decreet Ruimtelijke
Ordening), meer specifiek grond en bouwafval;

B. Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 4, § 1, 39, § 1, 1°, § 2 en § 3 en 46 van het Decreet van
28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, en de artikelen 1, 5, § 1 en 80 en bijlage 1
rubriek 2.1.1 en 2.1.2 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 hou-
dende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning,
zonder voorafgaande schriftelijke vergunning van de overheid op de percelen zoals om-
schreven sub A een vergunningsplichtige inrichting te hebben geëxploiteerd of veran-
derd, te weten een opslagplaats voor bouwafval en afgegraven grond, te hebben gehou-
den, geïnstalleerd en in stand gehouden, die het voorwerp uitmaakt van Bijlage I rubriek
2.1.1 en 2.1.2 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende
vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning;

C. Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 12, 15 tot 32, 37, 54, 56, 58 en 59 van het Decreet van
2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd
door het Decreet van 20 april 1994, spijts het verbod, afvalstoffen achtergelaten of ver-
wijderd te hebben in strijd met de voorschriften van het decreet of de uitvoeringsbesluiten
ervan, nl. grond en bouwafval, op de percelen zoals omschreven sub A;

Gezien de hogere beroepen ingesteld op :

- 13 juli 2009 door de burgerlijke partij en dit tegen alle beschikkingen van het vonnis op strafrechtelijk en burgerlijk gebied;
 - 13 juli 2009 door het openbaar ministerie tegen beklaagde;
- tegen een vonnis uitgesproken na tegenspraak door de 21ste kamer van de correctionele rechtbank te Leuven d.d. 26 juni 2009, dat zegt dat de feiten van de tenlasteleggingen bewezen voorkomen en de uiting zijn van eenzelfde opzet zodat slechts één straf dient opgelegd.

Derhalve.:

op strafrechtelijk gebied:

Veroordeelt beklaagde uit hoofde van de tenlasteleggingen A, B en C verenigd tot:

- een geldboete van 250 euro x 5,5 = 1.375 euro of 3 maanden vervangende gevangenisstraf met 3 jaar uitstel;
- een bijdrage van 25 euro x 5,5 = 137,50 euro;
- een vergoeding van 25 euro;
- de kosten : 135,84 euro.

Zegt voor recht dat melding van dit vonnis zal gemaakt worden in de rand van de overschrijving van de dagvaarding op het tweede hypotheekkantoor van

Zegt voor recht dat dit vonnis dient overgeschreven overeenkomstig art. 160 en ingeschreven in het register van de vergunningen overeenkomstig art. 161 Decreet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999.

op burgerlijk gebied:

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk maar ongegrond.

Gehoord het verslag van voorzitter

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de burgerlijke partij in haar middelen van verdediging, zoals ter zitting ontwikkeld door meester

Gehoord de beklaagde in zijn middelen van verdediging, zoals ter zitting ontwikkeld door meester

Gelet op conclusies en stukken van partijen.

De hogere beroepen werden regelmatig naar vorm en tijdig ingesteld nu de termijn verlengd werd tot de volgende nuttige dag omdat de 15de dag op een zaterdag viel (art. 644 Sv).

Het hoger beroep van de burgerlijke partij, in zoverre gericht tegen de beschikkingen op strafrechtelijk gebied, is niet ontvankelijk wegens gebreke aan belang.

Op strafrechtelijk gebied

Het komt gepast voor de tenlastelegging sub A te heromschrijven in die zin dat dit feit nu strafbaar wordt gesteld bij art. 4.2.1.5° a) en 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, hierna VCRO geheten.

Door de herkwalificatie wordt hetzelfde feit als dit onder de oorspronkelijke tenlastelegging beoogd.

Ter zitting van het hof d.d. 22 februari 2011 werd de beklaagde uitgenodigd zich te verdedigen nopens deze herkwalificatie.

De feiten van de tenlasteleggingen sub A, zoals heromschreven, B en C zijn in hoofde van beklaagde, na onderzoek van de zaak door het hof bewezen gebleken en werden overigens door de beklaagde, bij monde van zijn raadsman, ter zitting d.d. 22 februari 2011 niet betwist.

Het feit dat andere eventuele schuldigen aan dit misdrijf niet werden gedagvaard voor die inbreuken doet aan de schuld van de beklaagde geen afbreuk.

De redelijke termijn zoals bepaald in artikel 6, eerste lid E.V.R.M. werd te dezen overschreden alleen al omwille van de termijn die is verstreken tussen het hoger beroep van de procureur des Konings op 13 juli 2009 en de eigenlijke behandeling van de zaak op 22 februari 2011 voor dit hof, zonder dat dit vereist was voor een goede en eerlijke rechtsbedeling.

Het is evenwel mogelijk gebleven de beklaagde een eerlijk proces te garanderen, ongeacht de sedert het plegen van het misdrijf verstreken tijd, onder meer omdat door de termijnoverschrijding geen bewijsmiddelen zijn teloorgegaan en de verdediging op geen enkele wijze werd beperkt of bemoeilijkt.

Rekening houdend met de ernst van de feiten en de gevaarlijk asociale persoonlijkheid van de beklaagde, die getuigt van gebrek aan respect nopens de regels voor een goede ruimtelijke ordening en een gezond leefmilieu, zou aan de beklaagde een gevangenisstraf van een maand en een geldboete van 250 euro moeten worden opgelegd.

Voornoemd rechtsherstel wegens het overschrijden van de redelijke termijn in hoofde van beklaagde kan worden bereikt door het herteiden van voormelde straf tot wat de eerste rechter heeft uitgesproken, meer bepaald enkel een geldboete.

De beklaagde werd eerder niet veroordeeld tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en de omstandigheden van de zaak en de situatie laten daarenboven een reclassering van de beklaagde verhopen, in de hierna bepaalde voorwaarden van uitstel der tenuitvoerlegging van de straf.

Terecht heeft de eerste rechter de beklaagde in de kosten veroordeeld.

Eveneens terecht heeft de eerste rechter de beklaagde veroordeeld tot de betaling van een bijdrage en hem een vergoeding opgelegd, die echter door indexering vanaf 1 januari 2011 op 31,28 euro dient gebracht te worden.

Er werd geen herstellvordering door een eiser tot herstel ingesteld.

Op burgerrechtelijk gebied

vordert een schadevergoeding van de beklaagde die bestaat uit:

- de kosten voor het herstel van het perceel in de oorspronkelijke toestand door ,kosten die zelf zou gefinancierd hebben ten bedrage van 105.855,34 euro;
- kosten van de gerechtsdeurwaarder voor het opstellen van het PV van vaststelling ten bedrage van 272,19 euro;
- dossierkosten gerechtsdeurwaarder ten bedrage van 21,34 euro;
- ereloonnota d.d. 28 maart 2006 voor staainame.

Bij vonnis van de heer Vrederechter van het eerste kanton te Leuven d.d. 21 november 2002, werd vastgesteld dat de huurovereenkomst, tussen de beklaagde en de eigenaar beëindigd werd op 31 maart 2002 en werd de beklaagde veroordeeld om voormeld goed te ontruimen en in zijn oorspronkelijke staat te herstellen, zulks uiterlijk op 30 november 2002, en indien dit niet gebeurde mocht de eigenaar zelf overgaan tot opruimen en werd een deskundige aangesteld met hoofdzakelijk als opdracht: de kostprijs en duur van de ontruimingswerken en de herstelling van de landbouwgrond in zijn oorspronkelijke staat te begroten en de eventuele saneringskosten te begroten.

Uit het aanvankelijk proces-verbaal d.d. 10 februari 2003, dit is bijna één jaar na de beëindiging van de huurovereenkomst, blijkt duidelijk dat op het kwestieuze perceel landbouwgrond, toen nog eigendom van massa's grond waren gestort die afkomstig zouden geweest zijn van de werken aan de verbinding te

De heuvels grond hadden een hoogte van ongeveer 10 m.

Er werd tevens vastgesteld dat de gestorte grond verontreinigd was met steengruis, allerhande kunststoffen, betonijzers en allerhande bouwafval.

Op 24 februari 2003 vond een controle door de verbalisanten plaats en werd een fotodossier opgesteld.

Er werd vastgesteld dat er op het perceel een zand- en grondstock en een omvangrijke berg bouw- en sloopafval werd aangetroffen. Tevens werd vastgesteld dat in de omgeving een brug werd afgebroken en het sloopafval daarvan eveneens op het perceel gestockeerd werd.

Bij authentieke overeenkomst d.d. 26 februari 2003 heeft
het kwestieuze goed gekocht van _____ en is aldus eigenaar
geworden van het goed.

Enkele maanden later werd door de verbalisanten vastgesteld dat "men de zandstock aan het afgraven" was en dat een weg werd aangelegd en verhard teneinde de zandstock te bereiken.

Op 2 september 2003 volgde nog een controle en stellen de verbalisanten vast dat slechts een deel van de zandstock werd afgegraven en werd afgevoerd en dat omvangrijke zandstenen werden achtergelaten.

Het bouw- en sloopafval was nog aanwezig, bestaande uit steenafval, hout, asfalt, kunststof en metaal. Deze stocks besloegen het terrein met een oppervlakte van 60 m. op 133m.

Er werd een bijkomend fotodossier opgesteld dat zich in het strafdossier bevindt.

Op 10 april 2006 heeft _____ zich, als eigenaar van het kwestieuze goed, burgerlijke partij gesteld tegen de beklaagde wegens inbreuken op de stedenbouwwetgeving en ruimtelijke ordening en het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en het afvalstoffendecreet.

Op 9 november 2006 werden opnieuw foto's genomen van de toestand ter plaatse alsook een proces-verbaal opgemaakt waarin de verbalisanten stellen dat:

- het geheel van de grond structureel gewijzigd werd door de inplanting van een containerpark en niets nog in verband kon gebracht worden met de feiten van onderhavig dossier;
- de grond compleet gesaneerd werd.

Teneinde aan te tonen dat het door haar gevorderde bedrag van 105.855,34 euro in oorzakelijk verband staat met de hierboven bewezen misdrijven, legt de burgerlijke partij een proces-verbaal voor van vaststelling van plaatsvervangend gerechtsdeurwaardier _____ d.d. 9 februari 2006 waarin 25 foto's gevoegd zijn.

In dit proces-verbaal staat te lezen dat de aanwezigheid wordt vastgesteld van een enorme berg puin bestaande onder meer uit baksteen, beton, arduin, ijzer, Bekaertdraad en stukken PVC buis, met ertussen zeer grote brokstukken in beton en arduin alsook betonbewapening en vierkante holle ijzeren buizen.

De gemeente stelt ook de beklaagde aangemaand te hebben op 20 november 2002 teneinde het goed in zijn oorspronkelijke staat te stellen.

Vervolgens legt de burgerlijke partij een factuur neer van
d.d. 31 december 2006 voor het
totaal bedrag van 105.855,64 euro waarin de uitgevoerde werken omschreven
worden als: uitgevoerde werken ten laste
van de gemeente, gemeenteraadsbeslissing d.d. 6/02/2006".

Volgens de gemeente moet de aard van de uitgevoerde werken door
en het oorzakelijk verband ervan met de in hoofdte van de beklaagde bewezen
misdrijven blijken uit haar stuk nr. 15, zijnde de opsomming van de uitgevoerde
werken voor de aanleg containerpark en de goedkeuring daarvan door de
controleur Openbare Werken.

Uit het proces-verbaal d.d. 9 februari 2006 blijkt wel degelijk dat de toestand
van het terrein volledig geregulariseerd werd meer bepaald dat er een
containerpark werd op aangelegd en dat er zich geen zand- of grondstocks
meer bevonden noch bouw – of sloopafval , zoals vastgesteld bij het
aanvankelijk proces- verbaal d.d. 10 februari 2003.

Het staat eveneens vast dat de beklaagde zelf, wat hij toegeeft, geen enkele
maatregel genomen of uitgevoerd heeft teneinde te voorzien in het herstel van
het kwestieuze goed.

Deze werpt in conclusie op dat hij vanaf februari 2002 niet meer op de
kwestieuze grond is geweest en dat hij er geen werkzaamheden meer mocht en
kon uitvoeren.

Uit het vonnis d.d. 21 november 2002 van de vrederechter van Leuven blijkt wel
degelijk dat er aan de huurovereenkomst een einde werd gesteld op 31 maart
2002, wat zou blijken uit een overeenkomst tussen partijen.

Aldus staat het vast dat de grond – en bouwafval, die door de beklaagde ten
onrechte op het onroerend goed werd gestockeerd, niet door de beklaagde
maar door de burgerlijke partij werd verwijderd.

Hoewel de beklaagde op het onroerend goed nog moest zorgen voor de
ontruiming en dit volgens hetzelfde vonnis tevens moest herstellen in de
oorspronkelijke staat uiterlijk op 30 november 2002, staat het wel vast dat hij
aldaar, na de beëindiging van de overeenkomst op 31 maart 2002, geen werken
meer uitgevoerd heeft.

Dit dient besloten te worden uit het feit dat de beklaagde bij verstek werd
veroordeeld en steeds heeft voorgehouden niet op de hoogte geweest te zijn
dat hij, volgens voormeld vonnis, het onroerend goed in oorspronkelijke staat
moest herstellen maar daarenboven wordt niet betwist dat hij niet is overgegaan
tot het herstel.

Eveneens staat vast dat de beklaagde werd vervolgd voor het zonder vergunning stockeren en exploiteren van een opslagplaats en het achterlaten of verwijderen van "grond en bouwafval".

Hij werd geenszins veroordeeld voor het vervuilen ervan of het stockeren van giftige afval.

De post van de schade, zoals gevorderd door de burgerlijke partij, voor het staalonderzoek uitgevoerd door _____ staat niet in oorzakelijk verband met de bewezen verklaarde misdrijven sub A, zoals geherkwalificeerd, B en C.

De kosten voor het proces-verbaal van vaststelling d.d. 9 februari 2006 en de betreffende dossierkosten zoals gemaakt door de gerechtsdeurwaarder waren nodig teneinde aan te kunnen tonen dat de beklaagde nooit is overgegaan tot herstel, in zoverre deze dit later zou betwisten.

Het hof oordeelt dat de vordering van de gemeente, wat betreft de post gevorderd voor de factuur van _____ ten bedrage van 105.855,34 euro, slechts gedeeltelijk gegrond kan worden verklaard nu niet bewezen is dat deze gevorderde som volledig in oorzakelijk verband staat met de bewezen misdrijven waaraan de beklaagde schuldig werd bevonden.

Vooreerst wordt door de burgerlijke partij niet bewezen dat het afval dat opgeruimd werd door _____ enkel het afval betreft dat begrepen was in de bewezen tenlasteleggingen.

Bij vergelijking tussen enerzijds de foto's door de verbalisanten genomen op 24 februari en 2 september 2003 en de door de gerechtsdeurwaarder op 9 februari 2006 anderzijds, blijkt duidelijk dat er een discrepantie is tussen de hoeveelheid afval, meer bepaald dat de hoeveelheid bouwafval met stenen veel groter is dan deze in 2003 vastgesteld.

Ook blijkt uit de samenlezing van de opeenvolgende processen-verbaal opgesteld in 2003 en vooral van de controle zoals uitgevoerd door de verbalisanten op 2 september 2003 dat, na vastgesteld te hebben dat men voordien de zandstocks aan het afgraven was, omvangrijke zandstenen werden achtergelaten. Dit geschiedde tussen de controle op 24 februari en deze op 9 september 2003, feit dat niet toerekenbaar is of kan zijn aan de beklaagde nu nergens uit blijkt dat deze na de beëindiging op 31 maart 2002 of na de beëindiging van de door de vrederechter bevolen herstelperiode nog enige werken heeft uitgevoerd.

Vervolgens is evenmin bewezen dat de totale som van de factuur van gevorderd werd voor het in oorspronkelijke staat brengen van het goed nu de niet gedetailleerde omschrijving van de factuur luidt

De gedetailleerde opsomming van de posten had kunnen bewezen worden door voorlegging van de kostenraming die er voordien gemaakt werd en die blijkbaar werd goedgekeurd door de gemeenteraad in de zitting van 6 februari 2006.

De goedkeuring door de controleur is daarvan geen bewijs nu dit op enkele aangifte door de gemeente kan geschied zijn.

Tevens verliest de gemeente hier uit het oog dat zij inzake niet is opgetreden als een eiser tot herstel aan wie de ambtshalve uitvoering van een herstellvordering werd toegewezen maar als een burgerlijke partij, die zonder een tegensprekelijke raming gemaakt te hebben van de daartoe nodige kosten, zelf overgegaan is tot het herstel in de oorspronkelijke toestand (en daarmee gepaard gaande aanleg van een containerpark) op het aangekochte goed.

Uit al het voorgaande besluit het hof dat de gemeente schade heeft geleden door het uitvoeren van het herstel van het goed in de oorspronkelijke toestand dat in oorzakelijk verband staat met de bewezen misdrijven.

Het hof raamt deze schade, in oorzakelijk verband met de in hoofde van de beklagde bewezen misdrijven, rekening houdend met de uit te voeren werken teneinde het herstel in de oorspronkelijke staat te bekomen en de aard van die werken (wegvoeren van overtollige grond, zeven van grond en breken van puin) op 40.000 euro.

De totale door de beklagde verschuldigde som bedraagt derhalve 40.293, 53 euro.

De aan de burgerlijke partij, die slechts deels in het gelijk wordt gesteld, toe te kennen rechtsplegingvergoeding wordt bepaald op 2.500 euro.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF,**

RECHTSPREKEND NA TEGENSPRAAK;

Gezien de wetsbepalingen in het bestreden vonnis aangehaald, alsook de artikelen :

- 24 van de wet van 15 juni 1935;
- 210 en 211 van het Wetboek van Strafvordering;
- 6 E.V.R.M.;
- 84 Hypotheekwet;

Verklaart het hoger beroep van de burgerlijke partij, in zoverre gericht tegen de beschikkingen op strafrechtelijk gebied, niet ontvankelijk.

Verklaart de hogere beroepen voor het overige ontvankelijk.

Op strafrechtelijk gebied

Bevestigt het bestreden vonnis mits deze wijzigingen dat :

- de door de eerste rechter uitgesproken straf wordt opgelegd uit hoofde van de tenlasteleggingen sub A, zoals geherkwalificeerd, B en C verenigd;
- de opgelegde vergoeding verhoogd wordt tot 31,28 euro.

Veroordeelt de beklaagde in de kosten van hoger beroep begroot op 81,71 euro.

Verstaat dat deze eindbeslissing op de kant van de overgeschreven dagvaarding ingeschreven wordt op de wijze bepaald in artikel 84 van de hypotheekwet.

Op burgerrechtelijk gebied

Doet het bestreden vonnis teniet en opnieuw rechtsprekend :

Veroordeelt de beklaagde tot betaling aan de
van de som van 40.293, 53 euro (veertig duizend
tweehonderd drieënnegentig euro en drieënvijftig eurocent) te vermeerderen met
de gerechtelijke intrest.

Veroordeelt de beklaagde in de kosten, niet begroot bij gebreke aan omstandige opgave, de rechtsplegingsvergoeding van 2.500 euro inbegrepen.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **22 maart 2011**, waar aanwezig waren :

raadsheer d.d. voorzitter,
raadsheer,
raadsheer,
advocaat-generaal,
griffier.